

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/312/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511210663
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3511210663.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. pod D., A. Q. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, právne zastúpený HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 300,91 eur s príslušenstvom, proti uzneseniu Okresného súdu Nové mesto nad Váhom, zo dňa 22. februára 2013, č. k. 6C/42/2012-75, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku V. - o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka, vo výške 24,31 eur, HKP Legal, s.r.o., do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p., v dôsledku späťvzatia návrhu. O vrátení súdneho poplatku rozhodol za použ. §-u 11, ods. 3,4 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. v spojitosti s § 151ods.7 O.s.p..

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným prvostupňovému súdu dňa 14.11.2011, voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 300,91 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 25.04.2012, vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu - Spotrebiteľské združenie OSA, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť. Podaním, doručeným súdu dňa 09.01.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť.

Okresný súd, s poukazom na ust. § 96,ods.1,2,3 O.s.p. a na dispozičné oprávnenie navrhovateľa v predmetnom konaní, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, konanie zastavil. Uviedol, že súhlas odporcu nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci samej.

S odkazom na ust. § 11, ods. 3, v spojitosti s ods. 4, Zákona o SP uviedol, že v danej veci, navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh, vo výške 18 eur. V zmysle vyššie uvedených ustanovení rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, kráteného o sumu 6,63 Eur, čiže vrátil súdny poplatok vo výške 11,30 eur.

O náhrade trov konania, rozhodol súd v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nakoľko navrhovateľ po procesnej stránke späťvzatím návrhu na začatie konania zavinil zastavenie konania, mu vznikla povinnosť nahradiť trovy konania odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Keďže odporca si trovy neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, súd rozhodol tak, že mu priznal náhradu trov konania vo výške 100%, ním uplatnených účelne vynaložených trov konania, s odkazom na ust. § 151,ods.7, O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu, vo výroku V., ktorým okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi, náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 24,31 eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm. f/ O.s.p.. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach, v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa, podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave, vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa, v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých, sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa, priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyiac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach, v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť, by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov, v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici, v rozhodnutí, sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, v zmysle § 150 O.s.p..

Odporca nevyužil svoje právo, vyjadriť sa písomne k odvolaniu.

Vedľajší účastník, využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu, ako vecne správne potvrdiť. Považoval za úplne absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si svoj nárok voči spotrebiteľom, uplatňuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poukázal aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva obdobný názor, že každý, v danom konkrétnom prípade aj štát, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný), vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov), právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, týchto diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty, odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník,

ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach, oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi, na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 29,29 eur.

Krajský súd, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania, ďalších účastníkov konania, tak odporcu, ako aj vedľajšieho účastníka, a to podľa § 146 ods. 2, prvej vety O.s.p.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to z hľadiska personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelania a samotné združenie, má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37, odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc, v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku jeho odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Podľa § 151 ods. 7 O.s.p., súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov, prizná účastníkovi náhradu trov konania, vyjadrenú zlomkom, alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia, rozhodne o výške náhrady trov konania súd, samostatným uznesením.

V preskúmvanej veci, prvostupňový súd využil možnosť danú mu ust. § 151 ods. 7 O.s.p. a o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný ich nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, vo výške 100%. Následne, po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, bude rozhodovať o ich výške samostatným uznesením. Ako už bolo vyššie uvedené, zastavenie konania v danom prípade procesne zavinil navrhovateľ, vychádzajúc z ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., a teda je zodpovedný za náhradu trov konania tak odporcu, ako aj vedľajšieho účastníka. Keďže v danom prípade, nie je žiaden relevantný dôvod, trovy vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi, účelnosť ktorých posúdi následne prvostupňový súd, priznať v rozsahu menšom, ako 100%, odvolací súd z týchto dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa síce v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech, náhradu trov konania moderovať.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p, pričom navrhovateľ, ako neúspešný účastník odvolacieho konania, bol zaviazaný k náhrade trov odvolacieho konania, vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajšiemu účastníkovi, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 z 24,90, čo je 12,45 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), 20% DPH t.j. 4,05 eur /§ 18 ods. 3/, spolu 24,31 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.